

[Ministeren for skatter og afgifter]

ne for erhvervslivet, generationsskiftereglerne, afskrivningsreglerne og, som jeg nævnte indledningsvis, hele spørgsmålet om børneopsparing, som selvfølgelig har til hensigt at give en fordel.

Der vil derfor være betydelige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med at lade et motiv være afgørende for de skattemæssige konsekvenser af en disposition.

Jeg vil i denne forbindelse gerne sige noget meget rosende og vældig pænt om den socialdemokratiske regering, der netop afskaffede spørgsmålet om motiverne for en disposition, nemlig hele spekulationsbegrebet, hvilket har sparet både borgerne og administrationen for de meget belastende retssager, vi havde om spekulationsbegrebet. Men nu agter man altså fra SFs side at foreslå, at hele motivet skal føres ind igen; det har ikke noget med retssikkerhed at gøre.

Endelig vil afgørelsen af, om dispositionen vil medføre en beskatning, der strider mod en eller flere beskatningsregler, medføre betydelig usikkerhed. I bemærkningerne anføres, at der ved bedømmelsen heraf navnlig skal lægges vægt på de overordnede hensigter med de pågældende regler. Det forudsættes således, at det er muligt klart at påvise og forudse lovgiverens intentioner med disse regler. Det vil ofte være vanskeligt, idet mange af reglerne er udformet under helt andre samfundsmæssige forhold end de nuværende, noget, som netop blev fremhævet også af den socialdemokratiske ordfører under det tidligere punkt på dagsordenen, vi diskuterede.

Den skitserede klausul vil således rejse en lang række retssikkerhedsmæssige problemer. Det vil blive endnu vanskeligere for skatteyderne at forudse de skattemæssige konsekvenser af deres dispositioner. Der vil blive tale om en overordentlig merbelastning af skattemyndighederne. Det må således forventes, at langt flere end hidtil vil søge om bindende forhåndsbesked, før de disponerer.

Jeg er naturligvis – og det vil jeg gerne understrege – positivt indstillet over for en bekæmpelse af skatteunddragelser. Som det imidlertid fremgår af mine bemærkninger, mener jeg ikke, at dette bør ske ved gennemførelsen af en generel omgængelsesklausul. De skatteunddragelser, vi her taler om, skyldes jo først og fremmest et for stort skattetryk samt den komplicerede skattelovgivning. En langt mere effektiv måde at bekæmpe disse

unddragelser på vil være at gennemføre regeringens skattereform. Det væsentligste element i denne reform er som bekendt en betydelig forlængelse af proportionalsskattestrækket, og en nedsættelse af skatten på den sidst tjente krone vil i væsentlig grad mindske tilskyndelsen til skattetænkning, og det er en nedsættelse af skatten på den sidst tjente krone på alle indkomstniveauer.

Jeg vil også nævne, at regeringen – i øvrigt på foranledning af SF – har nedsat det såkaldte B 50-udvalg. Dette udvalg skal bl.a. undersøge, hvilke muligheder der er for at undgå beskatning gennem udnyttelse af forskellige skatteregler i de enkelte lande, og det skal samtidig anvise veje til imødegåelse heraf, herunder også ved hjælp af en generel omgængelsesklausul for dette konkrete område.

Udvalgets undersøgelser forventes i øvrigt færdige i løbet af foråret 1985. Jeg mener, at vi i stedet for at bruge kræfter på indførelsen af en omgængelsesklausul – som af offentligheden vil blive betragtet som en stor sovepude for folketinget og for dets skatte- og afgiftsudvalg, fordi man ikke længere behøver at præcisere reglerne, da man altid har en omgængelsesklausul – bør koncentrere os om at få gennemført en skattereform.

På regeringens vegne må jeg derfor tage afstand også fra dette forslag fra socialistisk folkeparti.

Stavad (S):

Socialdemokratiet er positivt indstillet over for forslaget om en generel omgængelsesklausul, ikke mindst af den årsag, at vi i vores eget beslutningsforslag nr. B 1 har en tilsvarende bestemmelse, der siger, at indsatsen mod skattespekulation endvidere lettes ved indførelse af en generel omgængelsesklausul i skattelovgivningen, således at visse dispositioner, der forretningsmæssigt er en omvej, kan nægtes skattemæssig virkning. Det er det, som SF har forsøgt at udforme i et konkret lovforslag. Jeg har ikke tilstrækkelig juridisk indsigt til at se, om forslaget har fået den helt rigtige formulering, så jeg synes, vi i udvalget skal se sagligt på, om det dækker det, som vi er enige om vi skal forsøge at opfange.

Men socialdemokratiet synes, at det er meget vigtigt, at vi får en sådan bestemmelse ind i vores skattelovgivning, idet vi må er-